ZÁŘÍ / ŘÍJEN / LISTOPAD 2016

Časopis Trefa

Školní časopis žáků a učitelů na ZŠ a MŠ Tupolevova, Praha

Pár slov z redakce

Je tady nový školní rok a s ním přilétá nová Trefa. Změna je zábavná a změna je prý i život, a proto je i letošní Trefa trochu jiná. Budete ji tvořit v první řadě vy, a to hlavně pro svoje spolužáky a učitele!

Trefa si také připadala na internetových stránkách školy trochu pozapomenutá a zatoužila po větším množství vaší pozornosti. Od tohoto roku ji tedy naleznete ve všech třídách, chodbách i kabinetech.

Snad se strefíme do vašeho vkusu! Letu zdar!

1

NOVÝ FORMÁT

Náš časopis prošel redesignem tak, aby více upoutal vaši pozornost

2

TIŠTĚNÁ VERZE

Budete mít k dispozici i papírovou verzi pro snadnou dostupnost

3

VĚTŠÍ PODÍL ŽÁKŮ NA TVORBĚ TREFY

Adam Štěrba (4.B):
Rád bych Vás pozval na koncert šansonů, který se koná v pátek 4.11.2016 od 19:30 na Chodovské tvrzi v Praze. Jana Štěrbová zazpívá slavné francouzské písně za klavírního doprovodu. Vystoupí i hosté. Vstupné je 150 Kč.

Laura Kolčáková (4.B):
Doporučuji k přečtení knihu Pipi dlouhá punčocha, protože je to kniha dobrodružná a velmi legrační. Pipi nemá žádné rodiče, ale má jednoho koně, opičku a kamarády. U téhle knížky jsem se hodně nasmála.

Svatopluk Beneš (4.B):
Mou oblíbenou počítačovou hrou je Robocraft. Hra se dá stáhnout na Streamu. V Robocraftu stavíte vozidla nebo vznášedla, se kterými poté bojujete. Při hře se zabavíte a rozvíjíte svou kreativitu. Robocraft je podobný Minecraftu.

Zdravím všechny čtenáře Trefy!

Náš časopis změní lehce svou tvář. Podle informací, které mám, dojde na pár úprav. Víc prostoru na dotazy a otázky, větší místo pro informace přímo ze školy a v neposlední řadě bude TREFA i v tištěné podobě! Jak tomu kdysi bývalo. Pochopitelně ne každému do ruky, ale do každé třídy… Její internetová podoba bude ale zachována, takže si budete moci listovat naším časopisem klidně doma, jak jste byli zvyklí.

Tolik k novému kabátu našeho časopisu.

Ve svém úvodním slově se chci dnes zaměřit na problém trápící snad všechny školy, a to nejen v naší republice. Jsou to mobilní telefony ve výuce. Kromě toho, že vás mobil ve škole odvádí od učiva a snižuje vaši pozornost (což je neoddiskutovaným faktem), my učitelé zjišťujeme poměrně často to, že ať přímo či nepřímo, stojí za vašimi problémy se spolužáky ve třídě. Jde samozřejmě o problematické používání sociálních sítí.

Mobil jako školní pomůcka? Proč ne! Mobil jako zábava? O přestávce. Když na tom nejste přisátí celý den, proč ne. Ale co takhle mobil jako prostředek, který může někomu ublížit, pomluvit jej, vyfotit, nahrát, poslat to na facebook, zesměšnit, podvádět při písemce…

Dovolte mi malé ohlédnutí. Když jsem já (a většina vašich rodičů) chodil do školy, mobily jsme neměli. Jednak naši rodiče věděli, že když se mi něco bude dít (bude mi třeba špatně ve škole), paní učitelka hned zavolá

mojí mamince a předá přesné informace, co se mnou je. Mobil jsem nepotřeboval, vyřešili to dospělí za mě. Dneska voláte domů, ještě dřív než se vám udělá špatně, dřív než to oznámíte nám učitelům, voláte o překot rodičům a vykládáte, že je vám špatně, na omdlení, že máte zlomené ruce, nohy… hlavu, rodiče se leknou volají zpět do školy a my ani nevíme, že vám něco je.

Nebo jinak. Dřív, když se někdo s někým pohádal ve škole, člověk si to „odnesl“ domů, tam přemýšlel, zda byl v právu, jestli to nepřehnal, probral to s rodiči a ti ze svých životních zkušeností uměli poradit, jak se zítra zachovat. Většinou už druhý den nebyl problém tak veliký, jako se včera zdál, protože ten druhý udělal vlastně to samé - měl na to totiž čas si vše rozmyslet.

Dneska! Dneska si okamžitě pošlete několik SMS (většinou přisprostlých), pak to večer bůhví dokdy a bůhví s kým řešíte po síti. S anonymitou domácí klávesnice roste chuť a razantnost odpovídat ještě vulgárněji. A díky tomu jste pak schopni napáchat ještě víc problémů, sami sobě nebo někomu jinému! Vím o čem píšu, já to s vámi přece mockrát druhý den řeším! To je ten rozdíl - vy nemáte čas si vše rozmyslet.

A tak mi teď v ředitelně na stole leží rozpracovaný dodatek ke školnímu řádu, který si rozmýšlím už od konce loňského školního roku, jak se postavit k používání mobilních telefonů ve škole. Vedle mi leží svazek časopisů, novin, kde se zaobírají právě tím, jak stejný problém řeší na jiných školách. Evidentně je to aktuální téma! I v televizi jsem už zaregistroval reportáže na téma mobil ve škole.

A co dělají ty jiné školy? Každá různě. Jedni zakazují mobily už při vstupu do školy, jiní je nechávají ve skříňkách, další důvěřují svým žákům, že toho nebudou zneužívat… My jsme taky doufali, že nebudete naší benevolence zneužívat! Ale moc to nefunguje.

Budu to muset už dopsat a rozhodnout, jak moc vám můžeme důvěřovat a v jakém bodě vám už budeme muset něco nařizovat.

Vím o prvním nařízení. Právě jdu na oběd do jídelny… A tam vám ty mobily zakážeme určitě! Půlka z vás se totiž bez mobilu není schopná ani najíst! Lépe řečeno, než vyřešíte mobil, máte úplně studený oběd, který pak odnesete.

Takže se nechte překvapit. Hezký podzim!

Váš pan ředitel

Váš pan ředitel

Markéta Balášová (4.B):
Počítačová hra Minecraft podporuje tvořivost dětí a naučíte se nejméně 230 anglických slov. Nemáte skoro žádné omezení v představivosti. Minecraft se mi líbí, protože můžu postavit hrad, města, vesnice, zkrátka svět, který mám v hlavě.

Jandová Kateřina (6.A):
Ráda bych doporučila knihu od autorky Veroniky Válkové, která se jmenuje Marie Terezie. Tato dvoudílná dobrodružná kniha nás přenese do minulosti. První díl knihy vypráví o životě na vesnici v 18. století. Kniha zábavně popisuje naši historii.

Džabrail Kalajev (6.A):
Kamarádi, doporučuji hru Word of Warcraft. Je to hra typu RPOG, strategická a bojová. Můžete si vybrat postavičku, jakou chcete. Hra má několik dílů. Nový díl Legion je velmi zábavný.

Noví učitelé

Jako každý rok, tak i letos se na Tupolevce objevilo několik nových učitelů. V rychlosti vám je nyní představíme!

PAN UČITEL MAYR

Jaké předměty učíte? Angličtinu.

Jaké jsou vaše záliby? Angličtina, stolní tenis, plavání.

Největší lumpárna z dětsví? Alkohol.

PANÍ UČITELKA NEUBAUEROVÁ

Jaké předměty učíte? Angličtinu.

Jaké jsou vaše záliby? Cestování, historie, četba.

Největší lumpárna z dětství: Šli jsme do kina na nepřístupný film - třídní důtka.

PANÍ UČITELKA NOVÁKOVÁ

Jaké předměty učíte? Učím na prvním stupni.

Jaké jsou vaše záliby? Moje záliby jsou: literatura, vážná hudba, cestování, příroda, pletení.

Největší lumpárna z dětství: Jako malá jsem byla velice šikovná hodná holčička, žádné lumpárny jsem nedělala.

PANÍ UČITELKA HRÁDKOVÁ

Jaké předměty učíte? M, Př, Hv, Vv, Pč, Tv, ITB, Pv.

Jaké jsou vaše záliby? Často chodím na procházky se svým pejskem. V zimě trávím mnoho času na horách, protože ráda jezdím na snowboardu a lyžuji. Čtení oblíbené knížky je také mojí oblíbenou zábavou.

Největší lumpárna z dětství: O žádné už raději nic nevím.

PANÍ UČITELKA LEJSKOVÁ

Jaké předměty učíte? Učím předměty v 1.D.

Jaké jsou vaše záliby? Cestování, sport (kolo, brusle, lyže, plavání) i kultura (kino, divadlo, film).

Největší lumpárna z dětství: Na žádnou velkou lumpárnu si nepamatuji.

PANÍ UČITELKA SVOBODOVÁ

Jaké předměty učíte? Německý jazyk.

Jaké jsou vaše záliby? Plavání, relaxace.

Největší lumpárna z dětství: Co to má být? Nejsou snad všechny děti hodné?

Jeden den s….

…VERONIKOU BARTOŠOVOU Z 8.B

Můj obyčejný den začíná už v 6:30. Ach jo, to je otrava – vstávat do školy, ale povinnosti jsou vždycky na prvním místě (říká maminka). Ustelu si postel a pádím na snídani, to je totiž základ celého dne. Většinou mám k snídani jogurt a teplý čaj. Snídaně mi zabere minimálně půl hodiny, teda když koukám na televizi. (Proto ji táta radši vypíná, abychom se se ségrou neloudaly.) Na řadu přichází čištění zubů…V koupelně nastává peklo zvané „Co si vezmu na sebe?!“. Vždycky vyndám celou skříň a po dlouhém rozmýšlení popadnu prostě tričko a džíny.

Cestou do školy zazvoním na svou nejlepší kámošku, na tu se vždycky moc těším. Pak nastává školní den. Když ho více či méně úspěšně přežiju, jdu na oběd. Někdy vyzvednu mladší sestřičku z družiny a vracíme se domů, kde na nás čeká táta. Začínám se připravovat na hodinu tenisu. Chtěla bych se jednou dostat až tam, kde je třeba Petra Kvitová. Myslím si ale, že to nepůjde, protože nemám žádného sponzora… Tenis stejně hraju hlavně proto, že mě baví. Ráda také tancuju zumbu a cvičím aerobik.

Když jsem připravená, dám si sluchátka do uší a už pospíchám na autobus. Při hodině se snažím, jak nejvíc můžu, ale někdy si říkám: „Verčo, makej víc! Šup, šup!“ Po tréninku jedu domů a už se těším na rodinu a večeři – mám hlad jako vlk!

Okolo osmé si vyčistím zuby a jdu si lehnout. Rodiče nás chodí kontrolovat a já vždycky dělám, že spím. Většinou mi to vyjde.

Každý večer se těším, co mi další den nabídne. Říkám si, že: **„Každý den je jiný a něčím jedinečný!“**

….PANEM UČITELEM MARTINEM STAŇKEM

Každé ráno úplně stejné, zvonící budík, oddalování opakujícího se drnčení na nočním stolku a po otevření očí začíná teprve ten pravý kolotoč… Jednou rukou čištění zubů a druhou se snažím zkrotit vlasy a udělat ze sebe člověka, který bude moci za necelou hodinu předstoupit před třídu.

Rychle seběhnu schody a už se řítím autem do práce. Dopolední vyučovací proces snad ani popisovat – přebíhání mezi třídami, vykládání látky, časté mytí rukou od křídy a srovnávání nepořádných žáků patří mezi každodenní činnosti učitelů, ale užívám si myšlenky na další blížící se prázdniny a volný čas.

Odpoledne přijíždím ucpanou Prahou do poradny, kde také pracuji. Diagnostika, terapie a pomoc žákům, kteří ji potřebují, krátí odpolední směnu. Večer se lehce unavený vracím zpět domů. Po vypitém litru zeleného čaje trávím čas s nějakou zajímavou knížkou a pocitem, že ranní kolotoč začíná zase za pár chvil nanovo. Na druhé straně cítím, že práce, kterou dělám, dává smysl.

Žáci vám to řeknou…

Proč jsou na světě války?

Anežka Černá, 8. B: „Na světě je přes 7 miliard lidí. A těchto 7 miliard lidí se rozděluje na dvě rozdílné skupiny. Je to něco jako vybíjená. Názory dvou mužstev jsou rozdílné. Každý chce porazit to druhé družstvo, chce bojovat za své názory. Ale každý má pořád rád svoji rodinu, své kamarády. Ale v tu chvíli, když moc toužíte po vítězství, tak na rodinu, kamarády a ostatní úplně zapomínáte. V tu chvíli nevnímáte, jak se cítí ostatní, jen nechcete zažít chuť porážky. Nechcete být ti, co prohráli, a tak bojujete do posledních sil. Bohužel tato „vybíjená“ netrvá jen půl hodiny, ale mnoho let. Nakonec už každý hraje sám za sebe a nedokáže boj ukončit.“

Adéla Wernerová, 8. B: „Protože lidé se neumí dohodnout. Neumí se vyslechnout, každý má svůj názor a nedokáže respektovat názory ostatních. Kdyby se lidé vyslechli a domluvili, nebyly by války.“

Antonín Chundela, 8. C: „Války jsou jako nemoci, zbavíš se jich jednou a zase se ti vrátí.“

Dan Drábik, 8.C: „Protože v dnešní době si lidé neumějí vážit toho, co mají, chtějí pořád víc a víc…“

Dagmar Zaoralová, 8.C: „Odpověď je prostá – fanatické náboženství. Víra by se měla brát jako životní filozofie a ne jako přísná pravidla, návod jak žít.“

Filip Gareis, 8. C: „Aby ze sebe agresivní lidé mohli vypudit vztek.“

9. B kolektivně: „Protože jsou lidé zlí. Protože se lidé nedokáží shodnout. Každý chce vládnout a nikdo nechce být ovládán. Lidé válčí kvůli každé hlouposti a nepřemýšlí nad následky svých činů. Nedokážeme řešit neshody bez násilí.“

Tobiáš Dygrýn (5.A): „Kvůli náboženství a penězům.“

Vendy Hladká (5.B): „Lidé se nedokážou domluvit. Každý stát je jinak bohatý. Války jsou kvůli různým barvám pleti a kvůli náboženství.“

Radka Machová (5.C): „Protože lidé nezvládnou přežít, že všichni nejsou stejní.“

Jandová Kateřina (6.A): „ Protože se lidé neshodnou na jedné věci nebo chtějí věci, které nemají.“

Jakub Jirman (6.A): „Protože lidé, kteří vedou války touží po moci, respektu a penězích.“

Magda Karásková (7.A): „Protože lidé chtějí mít větší moc.“

Yvett Heroutová (7.A): „Protože je na světě mnoho zlých a nespokojených lidí.“

Kristýna Senecká, 4.B: „Na světě jsou války, protože se lidé proti sobě často spiknou.“

Matěj Tóth, 4.B: „Lidé se neshodnou, rozzuří se a je válka.“

Anonym: „Aby se vyřešilo něco, co není možné.“

Když tě něco zajímá, zeptej se

Nekonečný řetězec otázek a odpovědí napříč třídami

Martin Kopřiva (5.C): „Marku, co bys dělal, kdybys měl kouzelné sluchátko od Macha a Šebestové?“

Marek Rosberg (5.A): „Přál bych si, aby byli vyrobeni roboti, kteří by pomáhali policistům při dopadení zločinců a maminkám při úklidu domácnosti.“

Marek Rosberg (5.A): „Terko, co bys dělala, kdybys měla miliardu korun?“

Tereza Havlíková (5.B): „Pomohla bych chudým. Přestěhovala bych se do hor, koupila zvířata a založila bych nám farmu.“

Tereza Havlíková (5.B): „Vando, co bys změnila, kdybys byla prezidentkou?“

Vanda Vysloužilová (4.B): „Zrušila bych zákony.“

Vanda Vysloužilová (4.B): „Týno, co bys dělala, kdybys mohla dělat vše?“

Kristýna Malinová (4.C): „Založila bych univerzitu, kde by se vyučovalo hraní golfu.“

Kristýna Malinová (4.C): „Beo, co bys dělala, kdybys byla ředitelkou školy?“

Beáta Čiverná (4.A): „Zavedla bych, že se bude do školy chodit jen dva dny v týdnu a nebudou žádné prázdniny, pouze ty vánoční.“

Veronika Šimková (8.B): „Tome, jaké typy holek se Ti líbí?“

Tomáš Václavík (7.A): „Mám rád sportovní typy se štíhlou postavou a delšími vlasy (hlavně ne blond). Na vzhledu tak nezáleží, důležité je, aby byla hodná, milá a vtipná.

Tomáš Václavík (7.A): „Nikolasi, jak si představuješ svoji budoucnost?“

Nikolas Kubiš (7.B): „Já budu jednou starosta obce Čakovice.“

Nikolas Kubiš (7.B): Matěji, jaké náboženství je Ti sympatické?

Matěj Drtina (9.B): „Asi křesťanství, protože kus mojí rodiny uznává toto náboženství.“

Matěj Drtina (9.B): „ Vojto, co bys dělal, kdybys měl před sebou poslední den svého života?“

Vojtěch Rudolf Steindl (8.A): „Strávil bych svůj čas s rodinou a kamarády.“

Vojtěch Rudolf Steindl (8.A): „ Františku, co bys udělal, kdybys mohl něco změnit?“

František Čelikovský (6.B): „Změnil bych lidstvo, aby se nebojovalo.“

František Čelikovský (6.B): „Petro, co bys udělala, kdybys byla muž?“

Petra Čelikovská (6.B): „Chovala bych se jako dospělý.“

Petra Čelikovská (6.B): „Sáro, co máš ráda?“

Sára Fleischmanová (6.A): „Mám ráda zvířata a svoji rodinu.“

To be continued…

Rozhovor

Poznejme zajímavé lidi z naší školy

Tentokrát s... Tomášem Václavíkem ze 7.A, úspěšným hokejistou a žákem naší školy

Tome, kdo tě k hokeji přivedl?

K hokeji mě přivedli rodiče. Od mala jsme s rodiči a starším bratrem dělali spoustu sportovních aktivit.

Snil jsi už jako malý kluk o tom, že se staneš úspěšným hokejistou a dostaneš se až do ciziny?

Určitě ne, nejdříve jsem po tat'kovi zkoušel fotbal, ale moc se mi to nelíbilo. Pak mě mamka vzala do Letňan na bruslení a to se mi od začátku líbilo.

Od kolika let hraješ hokej? Za jaký tým jsi začal hrát?

Od necelých čtyř let. Začal jsem hrát za HC Letce Letňany.

Vzpomínáš na svůj první vítězný zápas, kdy a kde to bylo?

Úplně přesně ne. Nejraději ale vzpomínám jak jsme hráli Svazáky (svazový turnaj Prahy) a poráželi Spartu i Slávii o deset a více gólů.

Již několikrát jsi hrál v zahraničí, mohl bys vyjmenovat země, které jsi navštívil?

Slovensko, Itálie, Francie, Finsko, Kanada.

Tvůj největší úspěch jsi zažil tento rok, kdy jsi hrál dva měsíce v Kanadě. Pověz nám, jak ses tam cítil, kde jsi bydlel?

V Kanadě jsem byl 2x. Poprvé v únoru v Quebecu na největším světovém třináctiletých Pee Wee Quebec 2016. Kde jsme se jako vůbec první Evropané dostali do finále, ve kterém jsme bohužel prohráli těsně 3:2 s Detroitem.A tam jsem zažil zatím svůj největší úspěch, kdy jsem před dvanácti tisíci diváky vstřelil první gól finále.

Podruhé jsem byl v Kanadě v Calgary skoro na celé dva měsíce. Tam jsem poznal, že je to hokejová země. Celou dobu jsem žil v úžasné rodině, kde se o mě starali jako o vlastního. Přes týden jsem každý den trénoval 2+2 hodiny. (led + suchá příprava). O víkendech jsme jezdili po turnajích, nebo s rodinou jezdili na výlety, abych co nejvíce poznal Kanadu. Například jsme jeli ledoborcem, jezdili lodí na jezeře, jezdili na čtyřkolkách. Byli jsme také na horách, kde jsem poprvé obul běžky. Viděli jsme také místní ledové království. Bylo tam toho dost k vidění.

Zlepšil ses při svém pobytu v angličtině?

Od druhého měsíce pobytu jsem většinu konverzace zvládal bez problémů. Abych se naučil perfektně anglicky, tak bych tam potřeboval být déle. Celou dobu pobytu jsem chodil každý den na výuku angličtiny.

Rozhovor Trefy

Stýskalo se ti po domově?

Po domově a rodičích se mi stýskalo, ale byl bych tam i déle. S rodiči jsem byl v kontaktu téměř každý den. Volali jsme si přes Skype. Kanaďané jsou moc slušní a hodní lidé, kteří neznají co je závist.

Tome, kolikrát týdně trénuješ? Stíháš ve svém volné čase také něco jiného než hokej? Zbývá ti čas na kamarády a na přípravu do školy?

Trénuju každý den. Volný čas, kterého moc nemám, věnuji převážně učení (převážně po večerech) rodině a pomocí doma. Jezdíme také na hory, rádi lyžujeme, jezdíme na kolech. Občas také pomáhám tat'kovi s veterány.

Kde trénuješ v současné době? Mohl bys nám říci kontakt (email), kdyby se na hokej chtěli přihlásit nějací žáci naší školy? V jakém věku je nejlepší s hokejem začít?

Stále trénuju a hraju v Letňanech. Je to blízko a k tréninku tam je vše co potřebuji na velmi vysoké úrovni. Od mala mám velké štěstí na výborné trenéry. Začínal jsem u pana Zavadila, který mně naučil strašně moc a také lásku k hokeji. Od páté třídy mě trénuje pan Martin Uldrich a pan Michal Broš. Protože hokej už je dnes celoroční sport musí se s ním začínat poměrně brzo. Cca okolo 4-5 let. Kontakt do Letňan na pana Kučeru je info@icearena.cz

Kdybys mohl vrátit čas a znovu se rozhodoval, jaký sport budeš dělat, vybral by sis znovu hokej? Je hokej tvou životní vášní?

Své rozhodnutí bych nezměnil, protože hokej je velmi náročný sport, který miluju. Je tam potřeba výborná fyzička, šikovné ruce a chytrá hlava a to vše je potřebo spojit dohromady.

Jaké máš hokejové plány do budoucna a co tě čeká v blízké době?

Pořádně trénovat, být platným hráčem svého klubu, stále se zlepšovat. Až čas ukáže, kam až se dostanu. Budu se prát o každou šanci se dostat výš.

V nejbližší době mě čeká návrat po zranění. Musím se dát co nejdříve dohromady. Už se moc těším na ligu starších žáků, turnaj hokejových akademií, krajské turnaje VTM. V prosinci mě čeká turnaj v Miami, moc se těším, pozval nás tam finálový soupeř z Quebecu. Doufám, že v Americe také nakoupím nějaké dárky na vánoce.

Kdo tě ve tvém sportovním snažení nejvíce podporuje a dodává odvahu?

Rodiče, tat'ka je můj nevětší kritik.

Tome, co ty a holky? Máš nějaké fanynky?

Moje zatím největší láska je k CCMce (hokejce).

Děkuji za rozhovor a přeji ti mnoho úspěchů ve sportu i v životě.

Mladí spisovatelé

Naše fantazie nezná meze…

Legenda o staré škole

Stará škola vznikla v roce 1989. Legenda praví, že dříve, než tu byla stará škola, tak se tu před lety odehrávala bitva, kde zahynulo přes sto lidí. Protože nebylo dost místa, tak se na tomto smutném místě postavila škola. Ve školním sklepě jsou stále slyšet hlasy mrtvých lidí. Děti tam mají vstup zakázán, ale platí to jen pro první stupeň. Druhý tam má pouze bojovky. Říká se, že když někdo půjde na určitou část, probudí ducha. Vůdce války. Jednou si jeden osmiletý kluk hrál tam, kde nemá, a probudil ducha. Od té doby se mu dějí divné věci. Kluka za měsíc srazilo auto a v nemocnici zemřel.

Lucie Nováková, 5. A

Strašidelná chalupa u Prahy

Na konci Prahy stojí dřevěná chalupa. Říká se, že tam straší. Všichni, co tam kdy odjeli, se nevrátili. Každý den o půlnoci se tam ozývá skřípot. Můj kamarád Petr se rozhodl, že se tam vydá, a já jsem šel s ním. Vzali jsme si s sebou střelnou zbraň. Kdyby něco, stejně bychom asi nevystřelili… Chalupa byla celá rozbitá. Báli jsme se oba, ale nechtěli jsme to dát najevo. Když jsme otvírali dveře, všechno skřípalo a bouchalo. Udělal jsem krok dopředu a vypadlo sklíčko v okně. Najednou se něco mihlo, šli jsme za tím. Najednou jsme to objevili. Sám ďábel se tam zjevil a pravil: „Pokud vkročíte, budu se zde dál zjevovat. Ale pokud se chalupa zboural, zmizím a objeví se ti, co zde kdy zmizeli.“ Otočili jsme se a utíkali jsme pryč. Dům zmizel a my už se na ta místa nechceme nikdy podívat.

Filip Jirků, 5.A

Fox

Jednoho dne se stala autonehoda a jediný, kdo přežil, byl Fox. Každý, kdo ho potkal, si myslel, že je to toulavá liška. Neměl rodinu. Jak to ale bylo od začátku? Fox byl sám už od liščete. Jednou ho našla malá holčička jménem Jana. Měla ho velmi ráda. Jméno Fox mu dala proto, že se zrovna učila anglicky a on na slovo „fox“ vždycky vyskočil. Miloval maso a trávu, která rostla u nich na zahradě. Teď je sám. Časem si na to zvykne, ale jak dlouho to bude trvat?

Tereza Poláková, 5.C

Pohádka podle abecedy

A teď začíná pohádka pro malé děti. **B**ylo nebylo, za sedmero horami se odehrál příběh o malém klukovi. **C**opak se asi stalo milé děti? **D**aniel se jmenoval! **E**va byla jeho máma, Roman jeho otec. **F**íky pěstovali na zahradě. **G**oGoman byl jeho vzorem - pěstoval fíky a natáčel na Youtube. **H**onza byl jeho kamarád. **Ch**orobu strašnou ale Honza měl a náhle zemřel. **I** když jeho kamarád zemřel, našel si nového. **J**eho nový kamarád se jmenoval Tomáš. **K**aždý den hráli na hřišti fotbal s dalšími kluky. **L**eoš, jejich nepřítel, se jim pořád posmíval, že fotbal hrát neumí. **M**oc se jim to nelíbilo. **N**u, udělali to, jako by to udělal asi každý, řekli to svým otcům, ti ho pořádně pokárali a už je nechal být. **O**dpoledne si zase v klidu mohli zahrát fotbal. **P**o fotbale se vydali do lesa, protože dostali chuť na maliny a borůvky. **R**ostlo jich tam docela hodně. **Ř**ekli si, že půjdou domů, ale zabloudili. **S**edli si, začali naříkat, křičet, brečet a volat o pomoc. **Š**ance, že vyváznou živí, byla moc malá. **T**akhle najednou se objevil obr Dobr. „**Ť**uky, ťuk,“ zavtipkoval obr. **U**slyšeli obra Dobra. **V**elký obr Dobr jim nabídl pomoc. **X**ylofonem, tedy s jeho pomocí, je dovedl domů. **Y**vetta - Tomášova matka - byla moc ráda. **Z**ítra se zase vrátili do normálních kolejí. **Ž**ůžové pohádky je konec.

Simona Hájková, Diana Dolanská, Petr Pihera, Kryštof Steinhauser, Daniel Šibrava, Maxim Demin, Štěpán Plašil, 6.B

Mladí spisovatelé

Svět her na PC

Každý zná hry na počítači, ale v realitě je všechno jinak. Ve hře máte například deset životů, ale ve skutečném životě jen jeden. Příběh, o kterém budu vyprávět je svět her na PC. Jednou o prázdninách jedna dívka, která se jmenovala Denča byla vtažena do počítačové hry a ta hra se jmenovala Roblox. V této hře měla chytat Pokémony. Najednou se před ní ukázal Pokémon, vzala pokeball a hodila ho na něj. Potom se jí svět přeměnil na Minecraft, byla noc a najednou se před ní zjevila příšera, Denča strachy utekla, schovala se a potom řekla: „Kéž by to byl jen sen.“ Otevřela oči a byla v posteli.

Kristýna Marková, 5.A

Mobil Kateřiny Machové

Bzzzz, nemůžeš mě na chvíli vypnout a strčit do kapsy? Ani si nedokážeš představit, jaká mi je zima. Auuuuu!!!!! To bolí, už zase jsi mě pustila a zase mám o prasklinu navíc. Vážně ti moc děkuji! Au! Ostříhej si nehty, víš, jak to bolí, když celý den do mě bouchás? Nechtěla bys mi už koupit něco nového na sebe? Ten obal, co mám už asi rok, je děravý, škrábe, svědí a je mi malý. A o tom nepříjemném zápachu ani nemluvím. Aaaaa! Mně už se chce spát, už běžím jen na 40%, za chvíli si budu moci odpočinout. No ne! Zrovna ted' ti musí volat máma. Bolí mě z tebe sim karta, neřvi do mě tolik. Jupí - 0%!

Kateřina Machová, 9.B

Recenze

s Dagmar Zaoralovou z 8.C

SEBEVRAŽEDNÝ ODDÍL

OBSAH:

Superman umřel a USA přemýšlí, jak bez něj Zemi chránit. Jsou v beznaději, tak agentka Wallerová příjde s chytrým, ale šíleným nápadem, sestavit odvetný tým z těch největších padouchů, které pochytali. Mezi nimi měla být i archeoložka, kterou posedla čarodějnice Enchantress, tu může Wallerová ovládat díky tomu, že má její srdce. Čarodějnice, ale unikne z jejích spárů a oživí svého dávno pohřbeného bratra. Potom se vší nenávistí stvoří kouzlo, které má zničit celou lidskou civilizaci. Vláda tedy vyšle schválený odvetný tým, aby ji zničili. Takže se Sebevražedný oddíl (jak se sami nazvali) pouští do akce, ale Harley Quinn, Dead shot, El Diablo, Boumerang, Katana, Killer Croc a Slipknot to nebudou mít lehké. Zvlášť, když se Joker snaží Harley osvobodit.

NÁZOR:

Film byl velmi dobrý, plný k prasknutí akčních scén a vtipných hlášek. Trochu mi, ale vadilo, že se celý film točil okolo Harley Quinn a Jokera, který tam byl tak okatě do filmu vtlačený, i když film o něm vlastně vůbec nebyl. V příběhu bylo i pár divných trhlin, nebylo tam pořádně vysvětleno, proč Harley, tak neuvěřitelně zešílela a ani proč se jí po koupeli v kyselině skoro nic nestalo. Podle komiksové předlohy ta kyselina Jokera pěkně rozleptala, ale v tomto filmu nebylo Jokerovi ani ň. Další chybka byla, že film vypráví pouze o minulosti Harley, Jokera a El Diabla na ostatní se trochu zapomnělo. Snímek nám moc, neprozradil o povaze a charakteru u většiny postav, pak tam působili spíše jako vata. Také konec působil trochu zvláštně. Ale jinak byl film úžasný, průpovídky šílené Harley nebo Bumerangovo opečovávání plyšového jednorožce byly k popukání.

Dávám filmu 75%.

Co jsme v poslední době zažili?

Letňanská knihovna

Dne 19. 10. jsme šli do knihovny v Letňanech kvůli výuce. Paní knihovnice nám vysvětlovala, co je to pohádka a co je to pověst, A dokonce nám přečetla pohádku a pustila nám krátkou pověst o Praze a potom vánoční pohádku. Poté jsme si šli prohlédnout celou knihovnu, kdo měl průkazku, mohl si půjčit další knížky.

Adam Novák, 6. B

Fotbal – Coca Cola cup

Jedná se o fotbalový turnaj pro žáky z 2. stupně.

1. kolo

Toto kolo se odehrálo na našem školním hřišti, soupeřem nám byla ZŠ Univerzum. Nemuseli jsme nikam cestovat a ještě nás přišli podpořit spolužáci.

Po příchodu na hřiště jsme se začali rozcvičovat. Náš soupeř se rozcvičoval také a vypadal velice fotbalově. Čekal nás těžký zápas.

Když zápas začal, vlétli jsme na soupeře a zatlačili ho před jeho vlastní branku. Šance jsme měli, ale gól stále nepřicházel. Jejich brankář chytal hodně dobře. V 10. minutě zahrál jejich hráč na hranici vápna rukou – standardní situace. Balon si postavil Matěj Drtina a po krásné střele jsme se přiblížili k postupu vedení 1:0.

Po obdržené brance se začal osmělovat i soupeř. Vypracoval si několik slibných šancí, ale se štěstím jsme udrželi poločasové vedení 1:0.

Hned v úvodu druhého poločasu se nám povedl rychlý útok a Denis Maršálek přidal druhou branku. Tato branka nás uklidnila. Bohužel možná až moc, soupeř ještě více zvýšil tlak a drtivě nás přehrával. Vytvořil si několik slibných šancí, ale žádnou dlouho nemohl proměnit. Když už jsme si mysleli, že máme vítězství v kapse, dostali jsme gól – stav 2:1. Soupeř nás dále přehrával, ale další gól naštěstí nepřidal.

Zvítězili jsme 2:1 a postoupili do druhého kola.

2. kolo

Druhé kolo se odehrálo na hřišti FC Admira. Vyrazilo nás pouze 11, protože ostatní byli nemocní. Čekali na nás 3 zápasy.

V prvním zápase jsme nastoupili proti ZŠ Hovorčovická. Během prvního poločasu jsme obdrželi dvě branky. Soupeř byl fotbalovější. Nám nešli žádné přihrávky ani kombinace. Ve druhém poločase se naše hra zlepšila. Dostali jsme se do několika šancí, ale bohužel třetí branku přidal soupeř. Konečný výsledek = prohra 3:0.

V druhém utkání nás čekal nejsilnější soupeř ZŠ Burešova. Tato škola je plná fotbalistů. Hned od začátku zápasu nás přehrávali. Prohra 7:0 byla ještě přívětivá.

Poslední třetí zápas jsme hráli proti ZŠ Litvínovská. Chtěli jsme alespoň jednou uspět. Na soupeře jsme se vrhli a dostávali se do šancí. Při jedné z nich zahrál soupeř rukou v malém vápně – penalta. Míč si připravil náš nejlepší hráč Matěj Drtina a s přehledem proměnil. Vedli jsme 1:0. Tato branka nás nabudila. Bohužel se po chvilce zranil Matěj Drtina a my museli hrát o deseti (neměli jsme hráče na vystřídání). Hra se tak vyrovnala a soupeř nám vstřelil před koncem utkání vyrovnávací gól na 1:1. Tak utkání i skončilo.

Dál postupoval pouze vítěz a nám nezbývá než hrát lépe v příštím roce.

Denis Maršálek – 7. B

Zuzana Procházková, 9.B
Těžší než nebe- Životopis Kurta Cobaina

Začala jsem číst tuto knížku, protože jsem se chtěla dozvědět co nejvíce o zpěváku a zakladateli skupiny Nirvana, Kurtu Cobainovi. Knížka mě zaujala už na začátku a hned jsem se do ní začetla. 1\4 je celé Kurtovo dětství a jak zvládal rozvod rodičů. V knížce jsem se dozvěděla, že Kurt, tak jak ho mnozí považují, nebyl pouze bláznivý člověk závislý na kokainu, ale byla to osoba velmi složitá a plná všech možných citů, které nemohl ventilovat. Měl jiný způsob vyjadřování než jiní lidé. Jen mě na konci zarazilo, že se tam nepsalo o tom, že Kurtova sebevražda možná nebyla sebevražda, ale vražda v podání jeho manželky Courtney Love. Knihu lze koupit s růžnými deskami. Je větší, ale když se do ní začtete, jde to samo. Člověk se tam dozví i spoustu o historii hudby a to se mi také velmi líbilo. Knížka je vhodná pro kohokoliv, který se nějak zajímá nebo věci okolo ní.

Ukázka zajímavého sportu – thajský box

Ve středu 19.10. se ve školní tělocvičně konala zajímavá akce. Přišli tam lidé, kteří nám ukazovali thajský box. Byli to mistr světa Ondřej Hutník, kterému se říká Spejbl, a další dva boxeři s přezdívkami Palec a Mikeš. Nejdříve jsme viděli videoukázku z tréninku, který byl velice náročný. Následovaly ukázky zápasu. To bylo dost brutální, ale (jak říká Ondřej) férové. Potom nám ukázaly pásy, které vyhrávají místo medailí. Řekli nám, že v Letňanech budou mít tělocvičnu v Rýmařovské, a pozvali nás do ní. Nakonec nám ukazovali údery a kopy. Zvuk síly kopů a úderů se šířily celou tělocvičnou. Nakonec se s námi rozloučili a znovu nás pozvali, ať se přijdeme podívat, jak trénují.

Ondřej Klíma a Filip Horváth, 8. B

Lezecká stěna

První hodinu tělocviku jsme šli do malé tělocvičny s našim novým panem učitelem na druhém stupni. Čekalo na nás veliké překvapení - lezecká stěna.

Pan učitel nás se vším seznámil a řekl, že ten kdo poleze nejlépe, bude vybrán na soutěž v boulderingu - lezení po umělé stěně.

Strašně moc jsem se chtěl do výběru dostat. Měl jsem celkem trému, že to nezvládnu, protože jedna část stěny byla šikmá a druhá část kolmá. Vypadalo to dost obtížně.

Když jsem se dostal na řadu, strašně se mi začaly potit ruce, ale dodal jsem si trochu odvahy a lezl. Čím více jsem lezl, tím více mě to bavilo a chtěl jsem na stěně zůstat a zkoušet nové (těžší) cesty, jak se dostat nahoru.

Ke konci hodiny si mě pan učitel zavolal. Na chvíli jsem přestal dýchat. Po příchodu k panu učiteli mi bylo řečeno, že jsem se mu při lezení líbil, že mi to moc šlo. Poslední slova mi udělala největší radost. Počítám s tebou na soutěž. Byl jsem moc šťastný.

Adam Novák, 6.B

Projekt Pohádka

Šesťáci chystají pro mladší děti divadelní vystoupení. V rámci projektu Pohádka si 6.B napsala zjednodušený scénář pohádky Tři bratři a pohádku nacvičují jako hru se zpěvy. 6.A připravuje více kratších samostatných pohádek a ani v nich nebude chybět písnička. Nejvíc práce odvedly děti na škole v přírodě v Nových Hutích, kde se zkoušelo každý den. Starší ročníky jen tiše závidí a nostalgicky vzpomínají, jakou roli tenkrát ztvárnily samy. Deváťáci se ale mohou těšit na konec školního roku, kdy budou připravovat zahradní slavnost.

HelP!

Naše holky v rádiu Kiss

V měsíci říjnu rádio Kiss 98 vysílá živě z mobilního studia v obchodním centru Letňany. Tak jsme se vydaly podívat, jak vypadá živé vysílání a měly jsme možnost si vyzkoušet živý vstup do rádia. Moderátor Karel Kodeš si s námi povídal a my jsme byly poprvé slyšet přímo v rádiu při živém vysílání. Moc se nám to líbilo. Kája nám ukázal, jak to vypadá ve studiu, co se vše dělá při takovém moderování.

Pak se nás zeptal, jestli bychom chtěly i soutěžit. Položil nám otázku a my jsme odpověděly a vyhrály jsme kšiltovku.

O víkendu byla v rádiu také akce otevřených dveří a já (Lucie) jsem měla možnost se podívat přímo do studia rádia Kiss 98, odkud se vysílá i mimo akci v Letňanech. Je to tam moc pěkné. V budově jsou tři rádia – Kiss 98, rádio Beat a Country rádio. Navštívila jsem i rádio Beat a podívala jsem se, jak se moderuje přímo ze studia.

Práce moderátora je moc pěkná a zábavná.

Anička, 4. A

Klára Kolmanová 9.B

If I Stay (Zůstaň se mnou), autor : Gayle Forman.

Knížku jsem začala číst na doporučení kamarádky. Jak jsem ji začala číst, nešlo se od ní odtrhnout. Je to o sedmnáctileté violoncellistce Mie, která skvěle hraje na cello. Je zamilovaná do Adama, který hraje na kytaru. Knížka je velmi pěkně napsaná, nemám jí co vytknout. Líbilo se mi, jak mě autorky psaní zatáhlo do děje. Ten, kdo má rád romantické knížky, tomu se to bude líbit.

V hlavě učitele…anketa

Co považujete za div světa?

pan učitel Ambroz: „Ženu.“

pan učitel Erml: „Život.“

anonym: „Egyptské pyramidy.“

paní učitelka Biedermannová: „Učím čtyřicet let a stále mě to baví a ještě jsem se nezbláznila.“

paní učitelka Svobodová: „Je div, že ještě svět existuje.“

paní učitelka Medunová: „Myslím si, že čím je svět pokročilejší, tím více jsou lidé zocelenější. A proto, když se objeví někdo, kdo žije pro lásku a rozdává radost, je to pro lidi největší div světa. Nejhorší je, že v divech není jistota, je to něco neznámého, podivuhodného, a proto se od toho divu odvrací. Přála bych si, aby v životě bylo více lásky, než nenávisti a více radosti než zlosti. Aby lidé nehledali ve všem jistotu, ale aby přijímali lásku a radost a chtěli ji poznávat a poté i dávat. Možná bychom měli začít asi každý sám u sebe.“

pan učitel Mayr: „Láska.“

paní učitelka Horáčková: „Upřímné přátelství mezi člověkem a psem.“

paní Nekolná: „Za největší div světa považuji to, když se rodiče při výchově dětí nezblázní.“

pan učitel Franta: „Nebeskou modrou.“

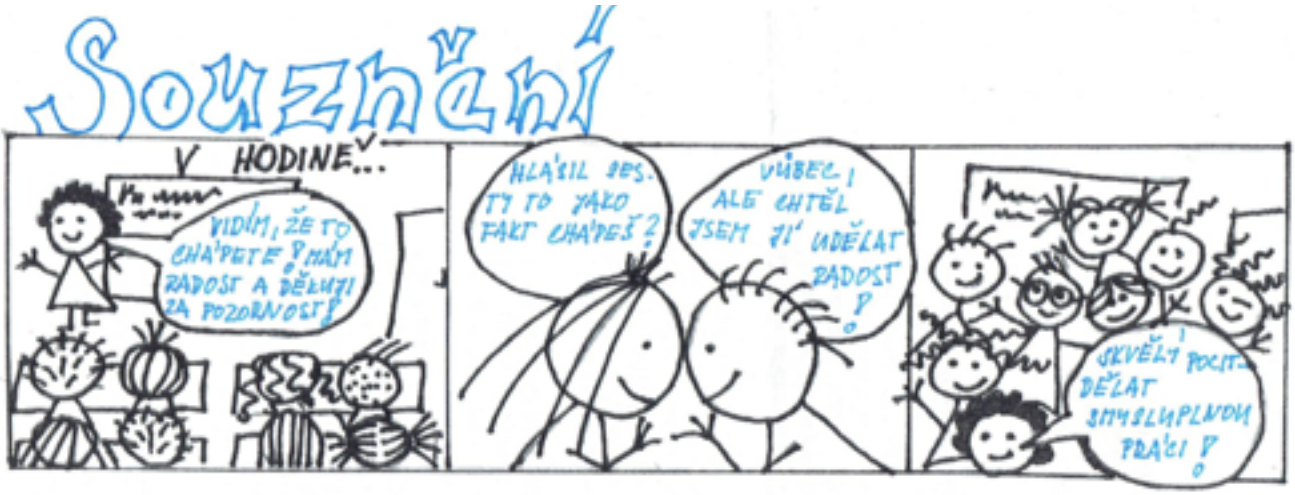
paní učitelka Vašková: „Lidskou odvahu, nezdolnost a sebeobětování.“

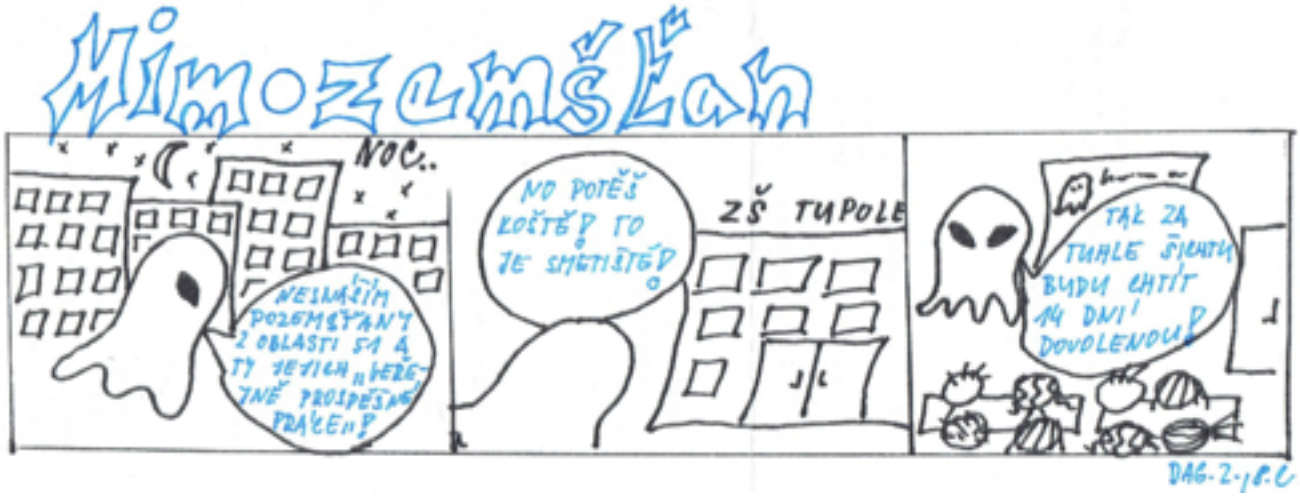
paní Kalfařová: „Za největší div světa považuji zrození, přírodu, sluníčko, vesmír. Jak je možné, že když se narodí zvíře, má pudy a instinkty, podle kterých ví, co má dělat, že se má postavit a začít chodit, že má jíst a pít – není to div? Jak je možné, že člověk má pět smyslů – zrak, hmat, čich, chuť a sluch – není to div? Jak je možné, že se svítí sluníčko, měsíc a hvězdy – není to div? Jak je možné, že na podzim se příroda ukládá ke spánku a na jaře se zase probouzí – není to div?

pan kuchař: „Egypt.“

pan školník Jirout: „Funkčnost tohoto systému.“

paní Jiroutová: „Oči.“

K	A	D	E	Ř	Á	B	E	K
Š	D	O	Č	K	A	L	D	P
T	P	S	Y	N	E	K	A	L
Ě	Č	L	N	A	A	Š	R	E
P	E	I	A	D	S	P	I	K
Á	S	O	O	Š	R	T	D	A
N	H	K	O	V	I	C	A	N
E	Š	J	Á	G	R	L	I	E
K	R	O	S	I	C	K	Y	C

Poděkování

Redakce děkuje našim ilustrátorům – Karolíně Rosbergové a Radkovi Vítů.

Dále patří naše díky všem žákům a učitelům, kteří se na vzniku časopisu podíleli.